

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové ve věci navrhovatele: **J. B.**, o návrhu ze dne 25. 10. 2016, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, ve kterém zruší usnesení Městského soudu v Brně č. j. 112 C 59/2015 – 112 ze dne 1. 9. 2016 a současně rozhodl o advokátovi pro zastupování ve věci dovolání, doporučil Městskému soudu v Brně neprodlené postoupení dovolání Nejvyššímu soudu ČR a zahájil kárné řízení s JUDr. Martinem Vychopeněm, předsedou České advokátní komory, a JUDr. Irenou Schejbalovou, ředitelkou pobočky ČAK v Brně,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 25. 10. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání navrhovatele, označené jako „Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Brně, č. j. 112 C 59/2015 – 112 ze dne 1. 9. 2016“. V tomto podání se navrhuje, aby Nejvyšší správní soud „vydal rozsudek, ve kterém zruší usnesení Městského soudu v Brně č. j. 112 C 59/2015 – 112 ze dne 1. 9. 2016 a současně rozhodl o advokátovi pro zastupování ve věci dovolání, doporučil Městskému soudu v Brně neprodlené postoupení dovolání Nejvyššímu soudu ČR a zahájil kárné řízení s JUDr. Martinem Vychopeněm, předsedou České advokátní komory, a JUDr. Irenou Schejbalovou, ředitelkou pobočky ČAK v Brně.“ Napadeným usnesením odmítl Městský soud v Brně pro opožděnost navrhovatelovo dovolání ze dne 17. 5. 2016, směřující proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 7. 2015, č. j. 70 Co 129/2015 – 58.

Dle ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost „opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.“

Pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví upravuje ustanovení § 4 odst. 1 s. ř. s. tak, že soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), ochraně proti nečinnosti správního orgánu, ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a kompetenčních žalobách. Dále pak dle § 4 odst. 2 téhož zákona ve správním soudnictví soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí, a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem. Podle § 101e s. ř. s. pak rozhodují o zrušení služebních předpisů.

Z uvedeného vyplývá, že shora označený návrh nemůže být kasační stížností, neboť nesměřuje proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, nýbrž proti rozhodnutí okresního soudu v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů). Navrhovatel se svým podáním zejména domáhá přezkoumání a zrušení napadeného usnesení, nicméně soudní řád správní neumožňuje žádnému soudu v rámci soudní pravomoci správní přezkoumat rozhodnutí soudu vydané v rámci soudní pravomoci civilní. Z tohoto důvodu pak v řízení, jež bylo tímto návrhem zahájeno, absentuje procesní podmínka soudní pravomoci. K jinému než obdobnému závěru stran soudní pravomoci pak nelze dospět ani v ohledu zbývajících částí návrhu; rozhodování o určení advokáta k zastupování osoby v občanském soudním řízení nenáleží do pravomoci správních soudů, stejně tak ani formulování *pro futuro* doporučení stran procesního postupu soudů v občanském soudním řízení, či podávání kárných žalob směřujících proti funkcionářům České advokátní komory.

Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nedostatek soudní pravomoci jakožto obecné podmínky kteréhokoli soudního řízení správního je nedostatkem neodstranitelným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2009, č. j. 5 As 19/2009 – 48). Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. shora označený návrh odmítnout.

Jelikož Nejvyšší správní soud shledal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení jakožto důvod pro odmítnutí návrhu, nerozhodoval již o návrhu na ustanovení zástupce ani o žádosti navrhovatele o osvobození od soudních poplatků.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť návrh byl odmítnut.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu